

Mediterranean Editors and Translators Meeting 2008
Split, 11 – 13. rujna 2008.

Od 11. do 13. rujna ove godine na Medicinskom fakultetu u Splitu održana je konferencija Mediterranean Editors and Translators Meeting 2008 (METM 2008).

Mediterranean Editors and Translators (MET) volonterska je, neprofitna i interdisciplinarna udruga osnovana radi povezivanja profesionalaca na području Mediterana i juga Europe koji promiču međunarodnu komunikaciju na engleskome jeziku svojim radom i suradnjom, u prvome redu na znanstvenome području, ali i na stručnome, kao što su financije, marketing, kultura, politika, gospodarstvo te nevladine udruge. Posebno su usmjereni na rješavanje konkretnih problema u izdavanju časopisa, bilo da su problemi tehničke naravi, bilo da su pitanje same uredničke politike. Članovi MET-a potiču i promiču komunikaciju unutar širokog kruga profesionalaca svojim primarnim djelatnostima, naime većina članova su prevoditelji i/ili tumači, lektori, redaktori, urednici, koordinatori projekata i treneri komunikacijskih vještina za predavače i autore. MET-ove radionice i konferencije okupljaju stručnjake sa širega mediteranskog i bliskoistočnog područja, ali i iz drugih krajeva svijeta. Radionice i konferencije održavaju se od 2005. godine.

Program METM-a 2008. ponudio je raznoliku tematiku, podijeljenu u dva plenarna predavanja, pet panel diskusija, četiri paralelne sesije, tri radionice i jednu sesiju s prezentacijama postera. Prvo plenarno predavanje održao je John M. Swales, profesor emeritus (University of Michigan) o temi »Variation in Methods Sections of Research Articles«. Drugo plenarno predavanje održala je Liz Wager, izdavačka savjetnica, tajnica COPE-a (Committee on Publication Ethics) i članica Etičkog povjerenstva BMJ-a (British Medical Journal). Izlagala je o temi »Publication ethics: thinking globally, acting locally«. Paralelne sesije ponudile su uistinu šarolik spektar tema, od vrlo tehničkih, koje se tiču uređivanja tekstova i časopisa, prevodenja članaka, korekture do nekih općih pitanja koja se dotiču kulture pisane i govorene riječi u znanosti, dvojezičnosti i višejezičnosti u časopisima te akademskoj komunikaciji općenito. Radionice su ponudile praktični rad na korpusu, pisanju sažetaka, pisanju teksta općenito, statistici te problemu plagiranja.

Suvremena lingvistika je ove godine prvi put sudjelovala na MET-ovoj konferenciji, a predstavljali su je glavna urednica Ida Raffaelli, izvršna urednica Mislava Bertoša te tajnici Kristian Novak i Marina Grubišić. Glavna urednica je vrlo uspješno predstavila uredničku politiku jednog humanističkog časopisa. Naime, održala je dva izlaganja unutar dviju različitih panel diskusija, prvo pod nazivom »Commitment to the national scientific community vs. international visibility«, unutar panela »Where do the 'disciplinary culture' differences in communication lie?«, koju je vodila prof. dr. Ana Marušić s Medicinskog fakulteta u Zagrebu, i drugo pod nazivom »Does it really have to be in English?«,

unutar panela »*Best practice in English academic publication on the 'periphery'*«, koju je vodio prof. dr. Matko Marušić s Medicinskog fakulteta u Zagrebu. U prvome izlaganju glavna se urednica osvrnula na pitanje predanosti humanističkog časopisa nacionalnoj znanstvenoj zajednici, odnosno dokida li ta predanost međunarodnu vidljivost i otvorenost prema međunarodnoj zajednici ili su ta dva cilja pomirljiva i u kolikom opsegu. U najvećoj je mjeri ovo pitanje ustvari pitanje radnog jezika časopisa. Drugo izlaganje se tako donekle nastavilo na prvo, s time da se u njemu detaljnije upozorilo na pitanje radnog jezika humanističkog časopisa koji dolazi iz male znanstvene zajednice, ali teži otvorenosti i vidljivosti ostalih, bilo velikih, bilo malih znanstvenih zajednica. Oba su izlaganja polučila uspjeh i intrigantna pitanja i komentare i od ostalih izlagača i iz publike te se rasprava nastavila i nakon plenarne sesije. Odmah je bilo vidljivo da su uredničke prakse, tj. da su sama polja interesa humanističkih, biomedicinskih, tehničkih časopisa neusporediva i ustvari ih je izlišno uopće pokušati izjednačiti, ali je potrebno uvidjeti njihove posebnosti i dopustiti različitost uredničkih praksi između navedenih područja, ali i unutar njih. Spomenuta pitanja i komentari zasigurno će se pokazati kao dobra podrška budućoj uredničkoj praksi *Suvremene lingvistike*, a mogla bi zainteresirati i ostale hrvatske humanističke časopise.

Marina Grubišić